PSALMUL 71

1. [1]În Tine, DOAMNE,-mi caŭt scăparea,
să nu rămân de râs nicicând,
[2]mă scapă Tu-n a Ta dreptate
și izbăvește-mă curând!

Urechea pleacă-Ți-o spre
mine
și dă-mi ajutorarea Ta.
3Fii stânca mea de-
adăpostire
în care-oricând să pot scăpa!

2. Tu-ai hotărât a mea
scăpare,
Tu, stânca mea de ajutor,
[4]o, scoate-mă din mâna celui
nelegiuit și-asupritor!

5 Căci Tu îmi ești nădejdea,
DOAMNE,
din tinerețe Te iubesc,
6 din sânul mamei mele, Doamne,
pe Tine eu mă sprijinesc!

3. [7]La mulți ajuns-am de minune,
dar Tu rămâi scăparea mea.
[8]Mărirea Ta să-mi umple gura
și-n orice zi Îți voi cânta.

9 Nu mă lăsa când bătrânețea
puterea mea o va slăbi,
10 căci iată, iar vrăjmașii, Doamne,
prind între ei a sfătui.

4. 9 Nu mă lăsa când bătrânețea
puterea mea o va slăbi,
10 căci iată, iar vrăjmașii, Doamne,
prind între ei a sfătui.

[13]Ci să rămână de rușine
cei care viața vor să-mi ia
[14]și eu în veci voi crede-n
Tine
și tot mai mult Îți voi cânta!

5. [15]Vesti-Ți-voi zi de zi dreptatea,
căci fără margini ești de bun,
[16]a’ Tale mari lucrări, o, DOAMNE,
a’ Tale numai am să spun.

17 M-ai învățat din tinerețe
și pân-acum eu Te vestesc.
18 O, nu mă părăsi Tu,
Doamne,
acuma când încărunțesc!

6. Ca să vestesc a Ta putere
la cei de-acum și cei ce vin,
[19]căci, Dumnezeul meu,
dreptatea-Ți
ajunge pân’ la cerul plin.

Tu, Doamne,-ai săvârșit atâtea mari lucruri... cine mai e-așa?
[20]Tu ne-ai trecut prin mari necazuri,
dar iarăși viața ne-o vei da.

7. Tu ne vei scoate din adâncuri
de-ntunecime și amar,
[21]mărimea mea înalț-o iarăși,
o, vino, mângâie-mă iar!

22 Și Te voi lăuda în sunet
de alăută, plin de zel,
Îți voi cânta credincioșia,
o, Sfântule-al lui Israel!

8. [23]Când am să-Ți cânt, cu bucuria
pe buze, fi-voi fericit,
cu bucuria-n al meu suflet
pe care Tu l-ai izbăvit!

24 Și limba mea o să vestească
zi după zi dreptatea Ta,
căci rușinați și de ocară
sunt cei ce vor pierzarea mea!